

Μέσα σ'όλο αυτό που καλείται ζωή  
έχω αντέξει τα πάντα μα έχω πια κουραστεί  
μες τη μαύρη μας γη, βασιλεύει ο πόνος  
αυλικός του εγώ και γι'αυτό πάντα μόνος

δεν υπάρχει σκοτάδι που να μην φωτιστεί  
ούτε φως δυνατό που να μη σκοτιστεί  
μα ψυχή που Μέσα σ'όλο αυτό που καλείται ζωή  
έχω αντέξει τα πάντα μα έχω πια κουραστεί  
μες τη μαύρη μας γη, βασιλεύει ο πόνος  
αυλικός του εγώ και γι'αυτό πάντα μόνος

δεν υπάρχει σκοτάδι που να μην φωτιστεί  
ούτε φως δυνατό που να μη σκοτιστεί  
μα ψυχή που πεθαίνει δε γιατρεύεται πια  
τελευταία ευχή μη γυρίσει ξανά

πεθαμένα πουλιά, τραγουδούν την αλήθεια  
κοιμισμένα παιδιά που ζητούνε βοήθεια  
μ' ένα τέλος γραφτό το κερι τρεμοπαίζει  
η ζωή είναι αυτή που με όλους μας παίζει

πανικός η σιωπή, μου τρυπά το κεφάλι  
με εικόνες με πνίγει και με θλίψη μεγάλη  
δεν υπάρχει αλήθεια, δεν υπάρχει το ψέμα  
μένει μόνο η ελπίδα να ξεφύγω από μένα.

-----  
~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του κώστα γεωργίου](#) ~~~